

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχὴν.

Καινούργιο διαρκές ἀπαράβατο.

Διατριβαῖς ποῦ νὰ βλάπτουν ἄτομα, οὔτε μὲ πληρωμὴ οὔτε μὲ ὑπογραφή δὲν δέχομαι, καθὼς καὶ ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες. Ὅσα μοῦ γράφετε, πρέπει πάντοτες νὰ ἦναι ὑπογραμμένα, καὶ νὰ ἀποβλέπουν σὲ γενικὸ καλὸ, ἤτοι, νὰ ἐνδιαφέρεται ἡ κοινωμία. Τί τοῦ μέλλει τοῦ κόσμου, τί ἔκανε ὁ ἓνας καὶ ὁ ἄλλος μὲ τὸ δεῖνα καὶ τὸν τάδε. Καὶ τὸ κάτω κάτω τῆς γραμμῆς, ὅποιος θέλει νὰ γίνῃ συνδρομητῆς, πρέπει πρῶτα νὰ μοῦ στέλνῃ τὸν παρᾶ· ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε 10 δρ. στὴν Ἑλλάδα καὶ 15 στὰ ἔξω τῆς. Ποιήματα δὲν δέχομαι

Ἄν δὲν κλάψῃ τὸ παιδί,

ἡ μάνα του δὲν τοῦ δίνει βυζὶ νὰ βυζᾷξῃ.

Ἄν δὲν φωνάζαμε, ὅτις οἱ νυχτοκλέφταις μᾶς ρήμαξαν, δὲν θὰ τσάκωναν προχτὲς τὸ παστρικό τσανάκι, τὸ νυχτοκλέφτη ποῦ πῆγε νὰ γδύσῃ μὲς τὸ κέντρο τῆς πολιτείας τοῦ Βουγαῖ τὸ μαγαζὶ, τὸν Γιώργη Παπανικολάου.

Καὶ τὸν τσάκωσαν τὴν ἴδια βραδυὰ, ποῦ ὁ Παληάνθρωπος ξέσχιζε τὰ ροῦχά του γιὰ τῆς νυχτοκλοπαίς ποῦ γίνονται καταμεσῆς τῆς πολιτείας.

Τώρα πρέπει νὰ ποῦμε καὶ τοῦ στραβοῦ τὸ δίκαιο. Ὁ κλητῆρας ποῦ τὸν τσάκωσε τὸν μουστερῆ, ὁ κύρ Κλεάνθης, ἔπρεπε νὰ πάρῃ μιὰ ἀμοιβῆς γιὰ τὴν ἀγρυπνο φρούρησί του.

Ὅχι μόνον ὁ κύρ Βουγαῖς πρέπει νὰ βγάινῃ καὶ τοῦ δώσῃ ἓνα δυὸ ἔκκατσάrika γιὰ ἀμοιβῆς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἄλλοι ἔμποροι, γιὰ τὴ σωτηρία τῶν μαγαζιῶν τους.

Μ' αὐτὸ τὸ τρόπο ξεγέρνεται ὁ ζῆλος τῶν κλητῆρων καὶ κάνουν τὸ καθήκον τους μὲ περισσότερη προθυμία, γιὰτις κάθε ἓνας θὰ φιλοτιμᾶται νὰ τσακώσῃ κἀνένα νυχτερινὸ βιομήχανο καὶ παινευτῆ.

Θὰ μοῦ πῆτε, ὅτι ὁ κλητῆρας ἔκανε τὸ χρέος του, καὶ ὅτι ἀφοῦ πληρώνεται ἀπὸ τὸ κουβέρνο, δὲν ἔχει τὸ δικαίωματις νὰ πέρνῃ καὶ ρεγάλα.

Δὲν εἶναι ἔτσι. Σοῦλα τὰ βασιλεία τοῦ κόσμου, εἶνε συνειθισμένο νὰ δίνουν ρεγάλα σὲ κεινοὺς ποῦ κάνουν μιὰ ἀν-

δραγαθία, καὶ τοῦ Κλεάνθη ἡ δουλειὰ, στὸ πιάσιμο τοῦ κλέφτη, εἶναι ἀνδραγαθία, γιὰτις κοντὰ σ' αὐτὸν θὰ τσακωθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι, ποῦ θὰ μαρτυρήσῃ, ὕστερα ἀπὸ καμπόσαις βουρδουλαίς, ποῦ θέλει ἀκόμα, γιὰτις ὅταν τὸν εἶδα, ἦτανε τ' αὐτιά του σὰν πορτελάντζες μαῦρα ἀπὸ τὸ λουμποῦτι ποῦ ἔφαγε τῆς βραδυᾶς του.

Πρέπει νὰ ἀνταμειφθῇ ὁ Κλεάνθης, γιὰτις ἂν ὁ νυχτοκλέφτης ἦχε κολομποῦρι καὶ τὸν σκότωνε, τότες ποιὸς θὰ προστάτευε τὰ ἀδύνατά του μέρη;

Εὔγε, Κλεάνθη, καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἔμπορος νὰ ἔχω κάσσα, ὥστες νὰ σοῦ κάνω ρεγάλο, πάρε καὶ σὺ ἓνα ἔψιμο μὲ τὰ λόγια, ὡς ποῦ νὰ μοῦ ἔρθουν ἀπὸ τὴν Ἀμερική τὰ ἀληθινά.

Ξέρετε δὲ

πὼς εἶνε ντυμένος αὐτὸς ὁ κύρ νυχτοκλέφτης; Μὲ τὴ καδενίτσα του τὴ χρυσῆ, μὲ τὰ φακόλα του καὶ τὰ καινούργια του ρουχαλάκια, σὰν ἔντιμος βιομήχανος, ὥστε τὸρξ βάρδα ἀπὸ καδένες καὶ στραβὰ καπελάκια.

Μυρίζει νυχτοκλέπτης.

Ὁ τζαναπέτ παπαῖς,

ὁ παπα—Ἀλέξης ὁ παρθενοφθόρος πῆγε τὰ προχτὲς νὰ λειτουργῆσῃ τὸν προφήτη Ἠλία καὶ τόσο τὸν φοβήθηκε ὁ ἄγιος, ὥστε τὸ μεσημέρι ἔγινε ἀφαντος ἀπὸ τὴν ἐκκλησιά.

Μερικοὶ θέλουν νὰ ποῦν, πὼς τάχατες τὸν ἔκανε ἀγία εὐκαιρίδα ὁ ἴδιος παπα—Ἀλέξης, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶνε ἀλήθεια, ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτις ἀφοῦ αὐτὸς ὁ ἄχρειος παπαῖς πῆγε καὶ μόλυνε τὸ ἔξωκκλήσι, ὁ ἄγιος ἔκανε φτερά καὶ πέταξε, καὶ πῆγε νὰ πῆ τοῦ Μητροπολίτη, ὅτι ἄλλη φορὰ καππαδες σὰν τὸν παπα—Ἀλέξη τὸν Μιχαλόπουλο, δὲν δέχεται νὰ μπαίνουν στὴν ἐκκλησιά του καὶ τὴν μολύνουν,

Τὸρξ μένει νὰ δοῦμε κατὰ πόσο τὰ λόγια τοῦ Προφήτη Ἠλία θὰ πιάσουν τόπο στ' αὐτιά τοῦ Μητροπολίτη, ἀλλὰ καθὼς καταλαβαίνω, ἀλλοῦ παππα Βαγγέλια, καὶ ἀπὸ ἡθικολογήματα θρησκευτικὰ ὁ Μητροπολίτης δὲν χαμπαρίζει.

Ἄμ αὐτὴ ἡ νέα κουτσιμάρα

τοῦ στρατάρχου μας Μόλτικε Τρικουπῆ πὼς σᾶς φαίνεται, νὰ φωνάζῃ οἰκονομίας, νὰ φορτώνῃ τὸ λαὸ φόρους σὲ φόρους, κι' ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος νὰ σκορπᾷ τὰ λεπτὰ τοῦ δημόσιου στοὺς δρόμους καὶ στὴ θάλασσα;

Γιὰ ὅσα συνέδηκν στή βουλή, γύφτο τὰ χέρι μου, ἂν καὶ τῆκινά γώ οὐλά.

Δὲν ἀκούσατε τί λέει; Θέλει λέει ν' ἀλλάξῃ τὴ στολή τοῦ στρατοῦ καὶ νὰ τὸν ντύσῃ ἀλλὰ φροντίζετα. Πόσα μιλιούνια περκαλιῶ σὰς χρειάζονται γι' αὐτὴ τὴ νέκ κουτῆμαξα; Καὶ ἀφοῦ θέλει νὰ τοὺς ντύσῃ τοὺς στρατιώτας μας ἀλλὰ φροντίζετα, γιὰτίς δὲν τοὺς βάζει μιὰ καὶ καλὴ χάρτινα μακεδονίστικα ρούχα, νὰ τοὺς κίνησῃ μασκκαράδες νὰ λείψωμε καὶ ἀπ' αὐτὸ τὸ μπελά τῆς καθημερινῆς ἀλλάξο-στολῆς;

Ἡ ἀποθήκαις εἶνε γεμάταις στολῶνε, ποῦ νὰ ντύθῃ ἄλλος τόσοσ στρατὸς ποῦ ἔχομε, καὶ ὁ Τρικούπησ γυρεύει νὰ τ' εἰπέ τάξῃ καὶ νὰ κίνη κανούργιας, ἀλλὰ φροντίζετα καὶ ἀλλὰ Κυνέζα.

Ἄμ' ἡ παλκομάρκα ποῦ κατοικαίει νομίζετε, στὰ βουδῶ; Ὅχι! στὸ κεφάλι τοῦ Τρικούπη.

Δὲν μάξ λέξ

κύρ ἐπιστάτῃ τῶν πολιτικῶν φυλακῶνε κύρ Δημήτρῃ Γιαγιά, γιὰ πῶ λόγῳ μάξ ἀπολῆσ κάθε νύχτα τὸν φυλακωμένῳ Κυριάκῳ Τσίτσο, καὶ πῶει καὶ κάνει κοντὰ στή δουλειὰ ποῦ ξέρεις καὶ μιὰ ἄλλη ἀνονόμαστῃ; Μήπως κάνετε μοιρασὰ τὰ λεπτά

ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ

1 Ο ΜΠΟΝΑΜΑΣ

Α.

Συλλογισμοί.

Θυμήθηκα νὰ σὰς ἐξιστορήσω μιὰ ἱστορία ποῦ συνέδηκε πέρου τῆ πρωτοχρονιά.

Ἦταν ἓνα φίλο Πλιτσιπλίτση, φοιτητὴ εἰς τὰ περὶ τῆσ γιαιτρικῆσ μαθήματα.

Ἦτανε τῆσ πρώτης χρονιάσ ποῦ γράφηκε στὸ Πανεπιστήμιο, ἀλλὰ ἀπὸ τὴ μέρα ποῦ γράφηκε δὲν ξαναπάτησε τὸ κατώφλιο τοῦ Πανεπιστήμιου.

Ἐλεγε κατὰ τὴν συνῆθειά τῶν φοιτητῶνε, πῶσ ὅτις, εἶνε περιττὸ νὰ πηγαίνῃ τινὰς τὸ πρῶτο χρόνο στὸ Πανεπιστήμιο, γιὰτί γάνει τὸν καιρὸ του, καὶ ἐπειδὴ τῆσ μπορεῖ καὶ ὅσα θὰ σπουδάζῃ σ' αὐτὸ νὰ τὰ διαβάσῃ μαζωμένα τὸν δεῦτερο χρόνο, καὶ μάλιστα ἀκόμη ἔλεγε, πῶσ ὅταν τελείωνε τὸ Πανεπιστήμιο καὶ γινότανε φηγητῆσ, καὶ ὕστερα πρύταντοσ, εἶχε σκοπὸ νὰ κίνη ἀναφορὰ στὸν ὑπουργὸ τῶν γραμματίων, νὰ καταργηθῇ ὁ πρῶτοσ χρόνοσ τῆσ φοιτήσεωσ εἰς τὸ Πανεπιστήμιο.

ποῦ κερδίζει; Σὰ μιὰ τέτοια δουλειὰ φαίνεται, καὶ δὲν κἀνεὶ καλά, ἢ καλλίτερα κακὰ, στὰ μαῦτρα σου. Ἄλλο πάλι καλεποῦρι μάξ ξεφύτρωσεσ καὶ σύ.

Κύρ Φούραρχε, γιὰ δῶτε κύστηρὰ διαταγῆσ στοὺς ἀξιωματικούς τῆσ φρουράσ τῶν πολιτικῶν φυλακῶνε νὰ μὴν ἀφίνουν καὶ βγαίνουν οἱ χαφιῶμένοι, γιὰτίσ τότε πλέον θὰ γίνουμε ρεντίκουλῳ, ὅτις ἔχομε φυλακαίς μόνο γιὰ τὰ μάτια. Δὲν ἀνοίγετε τότεσ καὶ τὴν Μεντρεσὲ νὰ μάξ ἀμολύσετε ὅλοσ τοὺσ καταδικούσ νὰ τὸ κάνουμ ρόιδῳ. Ὁχ' ἀδερρὲ, καντα-ντήσαμε χειρότερα καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Συνδρομαίξ γιὰ τοὺς βλογιασμένους φτωχοὺς.

Προχθὲσ τὸ βράδυ πήγα νὰ κάνω μιὰ βολτίτσα ἀπὸ τὴ Νεάπολι γιὰ νὰ μαζέψω κανένα λεπτὸ γιὰ τοὺσ φτωχοὺς βλογιασμένους, δὲν πορόφτασα ὅμως νὰ κίνη δέκα βήματα, καὶ τράβα ὁ ἔνωσ ἀπὸ δῶ, καὶ τράβα ὁ ἄλλοσ ἀπὸ κεῖ, ἔλα νὰ σὲ κερῶσ ὁ ἓνασ, ἔλα νὰ πηγιόμει μιὰ ὁ ἄλλοσ, εἶβα τοῦ Παληάνθρωπο ὁ ἄλλοσ ἀπὸ κεῖ, τράβα καὶ μιὰ ἀπὸ μὲ,

Ἐφροδοσ ποντικῶνε στὸ κεντρικὸ ταμείῳ.

ροῦφα καὶ ἀπὸ μάξ, κερῶ ἢ παρέα, δὲν μπορεῖσ θὰ τὸ πηξῆσ.

— Γιὰ τὸ Θεὸ, κύριοι, θὰ μὲ μεθύσετε δὲν θ' ἔξρω νὰ πῶ στὸ σπίτι μου, θὰ πέσω σὲ κανένα λάκκο νὰ βγάλω τὰ μάτια μου. Δὲν φοβῶσαι, σὲ πῶμε μείξ. Τέλοσ πάντων οἱ διαβολῆνθρωποι μὲ μέθυσαν, ὥστε δὲν ἤμουνα σὲ κατάστα-

Εἶχε καὶ ἄλλαισ πη μεγαλίαισ ιδέαισ, περὶ φτειασίματος τοῦ Πανεπιστήμιου, ἤγοιεν τῆσ νὰ κλείσῃ τὴ σχολὴ τῶν παπῶνε, γιὰτίσ σ' αὐτονοῦσ, τὰ πολλὰ γράμματα εἶνε περιττὰ, γιὰτίσ γίνονται ἄθεο, ἔπειτα, ἔλεγε, τόσοσ καὶ τόσοσ παπῶδεσ, χωρὶσ νὰ ξέρουσι οὔτε ἀνάγνωσισ, ὥστε νὰ διαβάζουσι καλὰ τὸ Εὐαγγέλιο ποῦ τὸ διαβάζουσι κάθε μέρα, κάνουν τὴ δουλειὰ τῆσ κηρυξείωνεσ τοὺσ πῶ καλὰ ἀπὸ τοὺσ γραμματιζομένους παπῶδεσ.

Ἄσ ἦναι δῶ. Ὁ φίλοσ μου Πλιτσιπλίτσησ ἦτανε καὶ τῆσ ντελιγατσιόνεσ. Φτωχὸσ μὲ περιφάνοσ.

Φοροῦσε ἓνα γυαλὶ στὸ μάτι τὴ ζερβῆ, ποῦ τὸ λένε καρμῆλα, εἶχε κοντὰ ὄμω: σ' αὐτὸ καὶ ἄλλο ζευγάρι ματογαλίαι, ἀπὸ χρώμα πορῆ, ποῦ τοῦ τὰ εἶχε χερῶσι ἓνασ ποῦ τοῦ πονούσαν τὰ μάτια του καὶ τὰ εὐγανέ ἔπειτα ὅταν γιαιτρεύτηκαν.

Αὐτὰ τὰ εἶχε κρεμασμένα ἀπὸ τὸ λαιμὸ μ' ἓνα γαιτανάκι λυθωμένο ἀπὸ τὴ πολυκαιρία, τὸ εἶχε μάλιστα ξυλώσει ἀπὸ τὴ φέρμελη τὴ καλῆ τὸ παποῦ του.

Φοροῦσε μισὰ στιβάχια ἀπὸ λουστρίνι. ἄσ ἦτανε καὶ χειμῶνασ, καὶ ὅταν περπατοῦσε στὸ δρόμο ἐσκυρτε καὶ τὰ κύτταζε, γιὰ νὰ δῆ, γυαλιζανε καλὰ;

Τὸ πανταλόνι του ἦτανε φαργωμένο ἀπὸ τῆσ πάντεσ καὶ ἀπὸ πίσω, καὶ ἀπὸ τὸ κατέβασκατέβασε χαμιλὰ εἶχε φτάσει

σιε νὰ βγῶ σὲ μεγαλιέτερο μάζωμα λεφτῶν, μ' ὄλο μου ὄμως τὸ κακὸ χάλι πρόφτασα καὶ μάζωψα ἀπὸ τοὺσ ἐξῆσ τὰ ἐξῆσ, σὲ διάστημα δέκα βημάτων.

Στρατηγόπουλοσ λεπτὰ 40. Χοντροκόστασ ἑλεπτὰ 50. Γ. Φοιτιξασ δρ. 4. Δημ. Σακελλαρίου 4. Σ. Μπήλιοσ 4. Α. Μαραγκὸσ 1. Γ. Γκούμασ δρ 4. Σ. Μάνωσασ 4. Ν. Ριζόπουλοσ 4. Γ. Δραντζῆσ ὑποδῆμ. 4. Η. Καφώτῃσ 4. Μ. Παπαδόπουλοσ δρ. 2. Σ. Καρταλάσ ἢ Γκούμασ κρεωπ. 4. Σ. Βιτσακτοῆσ δρ. 2. Δήμοσ Κοτσόνῃσ 4. Γ. Χαλιόπουλοσ δραχ. 5. Σ. Στυλιανοῦ 1. Β. Σάββασ 2. Ὁδ. Παπανδρέου 4. Α. Θεοχάρῃσ λεπ. 50. Ἰωάν. Κοροίτησ δραχ. 4. Ἀλεβιζόπουλοσ, 2. Δ. Νικολάου λεπ. 60. Δ. Παναγιωτόπουλοσ καπνοκῆπτησ λ. 50. Χ. Ξεροτάγαροσ δρ. 2. Σ. Παππαγιάνῃσ ἱερέυσ Χρυσοσπηλαιωτίσασ δρ. 2,50. Ἰω. Νάκησ, δρ. 2. Γ. Μπουρνῆσ 4. Ἐμ. Λαλασόνῃσ δρ. 4. Π. Μπούκησ, 4,50. Π. Λαλασόνῃσ λεπ. 50. Δημ. Ἀγνωστοσ δρ. 4. Ν. Φόσκολοσ 1,50. Ἀνάνομοσ 4. Μιλτ. Δελῆσ δρ. 2. Ν. Κούτρασ, 4,50. καὶ Νικόλαοσ Παναγιῆσ γυριστῆσ τῆσ ρόδασ τοῦ πισετηρίου τοῦ «Παληάνθρωπο» λεπτὰ 50. Χ. Πασχάλησ 4.

Τὸ ὄλον δρ. 46,20 λεπ. σὲ διάστημα ἑνοῦσ τέταρτοσ, σήμερα ὄμως ποῦ δὲν ἔχω δουλειὰ θὰ φέρω σβάρνα ὄσα μαγαζὰ προφτάσω, καὶ τὸ βράδυ θὰ παραδώσω στὸ Νεγρεπόντη ὄσαισ δραχμαίξ μαζέψω, μαζὺ μὲ ὄσαισ μάζωψα προχταίξ.

Συμπολιταίξ, ἐλεξτε τοὺσ φτωχοὺσ καὶ ὁ Θεὸσ βοηθὸσ μας.

Παπῶμαξ

Ἐλα νὰ θάψῃσ τὸ παιδί μου ποῦ πέθανε.

— Πόσο θὰ μοῦ δώσετε;

— Ἦρὲ τί εἶνε αὐτόξ; — Πιεθκίμένοσ βλογιασμένοσ; — Ὅχι, εἶνε νοχτοκλέφτησ καὶ κάνει τὸ ψόφρο.

ὁ καθῶλοσ του μέσα στή μέση τῶν κανιῶν του, φρινότανε σὰ μισοβρωκωμένοσ, διατίσ τὸ ποικαμισὸ του ἦτανε στή κοιλιὰ του τὸ μισὸ βγκλωμένο ὄξω, σὴν νὰ ἦτανε ξεντερισμένοσ.

Ἀπὸ τὸ γελίκο του ἔλειπαν τὰ μισὰ κουμπιά, καὶ εἶχαν μαδίσει τὰ πέτα του.

Φοροῦσε μιὰ κῆλτικη κηδένα ἀπὸ σείρικ καὶ ξεθεόνεταν κάθε πρωὶ ἀπὸ τὸ τρίψε τρίψε μὲ τὰ πίτουρα γιὰ νὰ τὴ γυαλίξῃ, τὸ δὲ ρωλόγι του ὄλοῦλεγε πῶσ βρισκετο σταματισμένο. ἢ ὅτις τὸ εἶχε στὸ ρωλόγι, ὁ ὅποιοσ μασκκαράξ ὄλο τὸν κοροῖθευε μὲ τὸ σήμερα καὶ αὔριο νὰ τὸ φτειασηκαὶ δὲν τοῦ τὸ ἐφτειανε. καὶ γι' αὐτὸ πολλῶκι φοραίξ ἔλεγε πῶσ θὰ τοῦ κίνη ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσιξ, γιὰτίξ δὲν εἶξερε τῆσ ὄραξ ποῦ θὰ πηξ στὸ Πανεπιστήμιο, δηλαδῆσ στὸ Βυζάντιο, ὅπου εἶχε βῆνει στή κῆψι κημποσαιξ δραχμαίξ τοῦ κηφεντζῆ, ὁ ὅποιοσ εὐρίσκετο σὲ ἀμνηχανία πῶσ θὰ τοῦ τῆσ ἔπερνε.

Τοῦ εἶχε μάλιστα, θαρρῶ καὶ δανεικὰ κηρμένα κῆπου κῆπου, γελῶνταξ αὐτὸν πῶσ τὰ ἦθελα νὰ πλερώσῃ ἓνα συστημένο γράμμα ἀπλήρωτο ποῦ εἶχε παρῶδεσ μέσα.

Φοροῦσε κοντὸ σταχτὴ ζακάκι, κοντὸ ἀπὸ πῆνω ἀπὸ τὰ πεισινὰ του, σχεδὸν σὴν τὰ ζακατάκια τῶν χωρφουλάκωνε.

Τῆσ μανίκια του ἦτανε κηρδαλὰ καὶ ξευτισμένα, ὁ γαικάξ του ποικαμισοῦ του τὸ ἴδιο, ἢ κουμπό-ρυπασ τοῦ ποικαμισοῦ του χαλασμέναξ, ὥστε πολλῶκι φοραίξ ἀνοίγε καὶ φαίνότανε τὸ στῆθὸσ του καὶ τὸ λαιρωμένο καὶ κατῆμυρο νοχτικὸ του ποικαμισο. τὸ ὅποιο ἦτανε κηρειασμένο.

Τύποσ ἔλληνα βουλευτοῦ πηγαίνοντεσ στή βουλή.

- Ὅσο κάνει ὁ κόποσ σου.
- Θὰ μοῦ δώσετε ἓνα τῆλαρο.
- Εἶνε ἄδικο, εἶνε φτωχὴ φαμίλια.
- Αἱ ἄστοτο νὰ βρωμήσῃ, τί ἀνάγκη ἔχω γώ, ἄ; βρωκο-λακιάσῃ. Δὲν τ' ἀκούσατε ποῦ σὰξ τὸ εἶπε ὁ Λάταξ, ὅτι καὶ μείξ οἱ παπῶδεσ ἔχομε ἀπεργία;

Αὐτὰ τὰ εἶπε στή Κολοκουθοῦ ὁ Παπακακαλούδησ εἶνε τότεσ νὰ τὸν πῆ τινὰ; ἢ νὰ μὴ τὸν πῆ, τραχόπαπα; Παπῶδεσ, βάλτε γνῶσι, νὰ μὴ σὰξ τραβοῦν τὴ ψυχὴ σὰξ στὸν ἄλλο κῆσμοσ-στὴ πίσσα ποῦ θὰ σὰξ βράζουνε, οἱ διαόλοι μὲ τὰ ταιγιέλια.

Κύρ κλήτορεσ

ὑπακυθῶνοι, βοηθοί, διευθυντῆ, τρεχῶτε στὸ μπακαλιὸ τοῦ Δ.

Ὁ Πλιτσιπλίτσησ καὶ ἡ Φαροφυκλίτσα.

Φοροῦσε λαϊμοδέτη κόκκινο ξέθορο τὸν ὅποιο ἔδενε φιδίκο. Τὸ καπέλο του ἦτανε βεποῖμπλικ καὶ τὴ φοροῦσε στραβάξ,

Παπαστασινοπούλου είνε μέσα νυχτοκλέφταις, τούς άκουσα. περπατούν και τρίζουν τὰ έργαλίς τους.

— Άλήθεια ; Στά όπλακακα !

Τρέχουν οί κλήτορες, φτάνουν σιγάσιγά στο ύπακαλιό του Παπαστασινόπουλου, περιζώνουν, άφουγκράνται και άκούν τούς κύρ νυχτερινούς βιομήχανους νά πληαίνουν σουστά φέροτα και νά κουδουνίζουν τὰ έργαλίτους.

— Νά σπάσουμε τή μπόρα, νά μή μάζε φύγουν ;

— Όχι νά φωνάξουμε τόν νοικοκύρι.

Τού φωνάζουν τόν νοικοκύρι. Τ' άκουει ή γυναίκα του και λυποθυμά, αυτός δέ ο ίδιος με τή πουκαλιάζ του και μ' ένα παπούτσι, άν και έπασκε από βελατισμούς φτάνει στο μαγαζί του με μισή άναπνοή στα στόμα.

— Προτείνατε άρμ ! Σφύρα άνεβάστετε, άρμ ! Όξω ξιφολόγγαις, άρμ ! Κουμπούρια βγάνετε, άρμ ! Στο πρώτο φωτιά, άμέσως. Άρμ !

— Τώρα νά ιδούμε ποιός θ' άνοιξη τή μπόρα. Άσειντε σύ, Κώστα παληκαρά μου. — Μά μπορεί νά έχουν όπλα. — Σταθήτε καλλίτερα νά τηλεγραφήσωμε στο Νάυπλιο νά φέρουν ένα κανόνι.

— Θα χαλάσωμε τότες τὸ μαγαζί. — Νά κατεβούμε από τὰ κεραμιδία. — Βρέ έμπρός, μέσ' τὰ όλα. Τὸ νου σας σείς οι άλλοι.

Άνοιγεται ή πόρτα και ρίχνονται όλοι μέσα, με κεριά και με λαμπάδες, σπερματσέτα και λιπα. Χράπ, έδώ τούς έχουν τούς νοικοκυρέους, τούς γράπωσαν χειροπόδαρα.

Ό κύρ Παπαστασινόπουλος για νά μή του τὰ κλέψουν, είχε κλείσει στο μαγαζί του τή προβατίνα του με τὸ κουδούνι και τὸ γουρουνόπουλό του, άτινα ζώα, είχαν σουαρέ τὸ βράδυ μέσ' τὸ μαγαζί του.

Ή σκηνή συνέβηκε στο Άργος.

Και έπειτα μου λέτε, νά μή λέω μερικους έπαρχιώτους ζωντόβολα.

Έδούλεψε χτές

μαγκούρα στη βουλή που πήγε άντάρα.

Οί πατέρες του έθνους κατάντησαν χειρότεροι και από τούς διαβόητους τραμπούκους του 61. Βριάτθηκαν, χεστίκανε, πετάξαν τόν άξιοματικό τής φρουράς όξω, όσανε χαστούκια, σπάσαν κεφάλια, γινήκαν ρεζίλιδες, μασκαράδες στο λαό, και διαλύθηκαν κακώς τούς καιρός, και μέσ' τή μπαλομαδεμένη τους.

Όρσε βουλή έλληνική, όρσε κατάστασις πραγμάτων. Και τί έκανε ο πρόεδρος σιρ Βαλζωρίτης ; Έγάζενε. Και τί ο κύρ Τρικούπης και Καλλιγής ; Τίποτα. Ήτανε ζαρωμένο στα θρανία τους και έκαμάρωναν τής μουντζούρες τής βουλής

με τὸ ένα αύτι κάτω και τὸ άλλο άπάνω, σιν τραμπούκος τής έκανε μάλιστα και μια σχισμάδα στο μέσο.

Κοντά σ' όλα αύτα φορούσε και γάντια μάλλινα χειμόνα καλοκαίρι και όλο έκανε πώς έστρυφε τὸ μουστάκι του, τὸ οποιο μόλις άρχισε νά φυτρώνη για νά δείχνη τὰ γάντια του.

Είχε και μια πίπα από καλάμι, τήν οποία έλεγε πώς ήτανε τής άφέλειας.

Τὰ μαλλιιά του τάφινε μακρουά σαν παπας, και τὰ έκανε πόπλα ροκοκό και τὰ έβαζε λάδι από τὸ λυχνάρι, όποιος δέ τόν ρωτούσε γιατί δέν τὰ κόβει, έλεγε ότις τὰ άφινε για νά φαίνεται, ότις είνε ποιητής, ή άλήθεια όμως είνε πώς δέν περίσσευαν τὰ λεπτά του νά τὰ κόψη.

Είχε θαρρώ και ένα μπρούτζινο δαχτυλίδι, τὸ οποιον όμως φορούσε κάθε Κυριακή, γιατί εύγαζε σκουριά και του χαλούσε τὰ δάχτυλα.

Τέτοιος ήτανε ο φίλος μου Πλιτσιπλίτης ο κομψευόμενος, σαν τή φιγούρα του οποίου και σήμερα μπορεί νά βρητε χιλιάδες, ήτανε ωστό τζοβεντού τής έποχής.

Αυτός λοιπόν ο φίλος μου τὰ είχε βάνει με τή Γαρουφα-

Νά διαλυθη τέτοια μασκαρένια βουλή, που κάνει τὸ έργο ρεζίλι και στον όξω κόσμο, αύριο νά δητε τί θά μάζε ψάλλουν οι ευρωπαίοι. Τώρα ή αντιπολίτεψις δέν ζανκπατά στη βουλή, και έτσι πέν στο φούντο τὰ φορολογικά νομοσχέδια.

Ανώγυμος όνομαστική εταιρία

«ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ»

Διαβουμένη εις μετοχαις μία

Γενικός ίσολογισμός

Προς τόν Διευθυντή του «Παληάνθρωπου».

Σου μένω υποστάσου τόν λογαριασμό τών όσω μπάσκαις και βγάναμε από τὰ κέρδη και πληρωμής του Παληάνθρωπου σε αυτό τὸ διάστημα τών τρισήμισυ μηνών που βγάνει.

Άγοράστηκε χαστί από τόν Άντωνιάδη τὸ όλο τρακόσις σαράντα τέσσερασις δεσμίδες, προς 8 1/2 δρ. ή δεσμίδα, έπληρώθηκαύ δρ. 2.924.

Για τὸ τύπωμα έπληρώθηκαυ σ' ύς τυπογράφους δρ. 1806.

Στο διάστημα τών τρισήμισυ μηνών έτυπώθηκαυ φύλλα τρακόσις σαράντα τέσσερασις χιλιάδες (αριθ. 344,000 άπόμια δέ πεντάρα τὸ φύλλο έμαζεύτικαν 344 χιλ. πεντάρασις, ήγουν της δραχμιαίς δεκαεφτά χιλιάδες και διακόσις. (αριθ. 17 200).

Άπ' αύταις τής 17, 200 δρ. έκέρδισαν οι πουληταίς προς 2 λεπτά τὸ φύλλο, δραχμιαίς έξ χιλιάδες όκτακόσις όγδόντα, ώστες ο Παληάνθρωπος έφάνηκε προς τούς άπορους παιδες ο μεγαλειτερος ευργέτης και άπ' αύτην τόν Παρασσό.

Για τής εικόνες τών ζουγραφιών τών σκαλισμένων έπληρώθηκαυ ο Βασίλης ο Σάββας δραχ. 500 πεντακόσις, και έδώθηκαυ ταχυδρομικά δρ. 90, έχει δέ λάβει ο Παληάνθρωπος έως τή σήμερα γραμματα με διάφορασις πληροφοραίς διακόσα εξήντα τρία.

Σόβια. Χαρτί, δραχ. 2924. Τυποτικά δρ. 1806. Κέρδος πουλητών δρ. 6880. Ζουγραφιαίς δρ. 500. Ούλα μαζί έξοδα 12,200, ώστε έμεινε και για τόν Παληάνθρωπο κέρδος καθαρό 5,000 δραχμιαίς, ούλες δέ αύταις ή χιλιάδες, εύγήκαυ με τήν έργασία μοναχά ενός ανθρωπου.

Κύτταξε τώρα ν' αγοράσης κανένα χωράφι νά γίνη και ο Παληάνθρωπος κτηματίας χρυσογάδαρος, γιατί ή μισθοδοσία που πέρνεις τὸ μήνα καταντά πολυ μεγαλειτερη και από τού προθυπουργού, ήγουν της ο Παληάνθρωπος είνε μεγαλειτερος και από τὸ προθυπουργό.

Άθήνα 18 Δεκεμβρίου 1882.

Ό γενικός διαχειριστής του Παληάνθρωπου
Σπύρος Γκαγκιής

λίσα τή κόρη του Μπατατράκκ, ο οποιος ήτανε εύκατάστατος νοικοκύρης, γιατίς και δεκαπέντε ληόφωτα είχε στον έλαιόνα με μια συκιά και από πίσω από τὸ Βαρθακονήσι ένα χωράφι, τὸ οποιο είχε μέσα και ένα ξεροπήλιό, τὸ οποιο πάλι έλεγε, ότι θα τ' άνοιγε, όταν κάμμιά χροιά θα έκαναν πλειότερο καρπό ή έλγαίς του.

Άπό τ' άλλο μέρος ή κόρη του ή Γαρουφαλίτσα ήτανε μιτζου και σαν νά καλογουσταρίζε τόν Πλιτσιπλίτη, με τὸ νά ήχε μέλλον, όταν έπερνε τὸ δίπλωμα τής γιατρικής του.

Αυτή πάλι κοντά στα άλλα της διαμαντικά που είχε στη κασέλα, είχε και ένα σταυρουδάκι κοκκαλένιο, και σκουλαρίκια από κόκκινο μερτζάνι, τή οποια φορούσε κάθε σόλη.

Είχε φτάσει, καθώς είπαμε ή πρωτοχρονια και ο Πλιτσιπλίτης είχε πέσει σε μεγάλους συλλογισμούς τί μπουναμά νά κάνη στη Γαρουφαλίτσα του, και οι συλλογισμοί του αυτοί άρχισαν νά κατεβαίνουν στο κεφάλι του από τὰ Χριστούγεννα, όσο δέ κοντοζύγωνε ο άι Βασίλης, τόσο και άθξαναν.

Μεθαύριο θα ιδούμε που κατάληξαν αυτοί οι συλλογισμοί του.